

ПІДСУМКИ І НОВІ ЗАВДАННЯ

З засідання Вченої ради університету

Перспективи розвитку вищої школи, накреслені в Постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому удосконаленню вищої освіти в країні» і завдання колективу університету в світлі цієї Постанови були в центрі уваги присутніх в актовому залі 8 вересня, де відбулося поширене засідання вченої ради університету. На цьому засіданні були підбиті підсумки минулого учбового року і визначені завдання на новий навчальний рік. З першого питання: «Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому удосконаленню вищої освіти в країні» і завдання колективу університету» виступив секретар парткому ОДУ Л. Х. Калустян. З другого: «Про підсумки 1971/72 учбового року і завдання університету в новому учбовому році» — ректор універ-

ситету, професор О. В. Богатський.

* * *

У своїй доповіді секретар парткому відзначив важливість Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР і завдань, поставлених перед працівниками вищої школи у справі подальшого удосконалення навчання і виховання молодих спеціалістів. В умовах швидкого розвитку виробництва, його безперервного технічного преобладання особливого значення набуває можливість спеціалістів бачити перспективи розвитку галузі, в якій вони мають працювати і загалом економіки країни, кваліфіковано розв'язувати завдання наукової організації праці і управління виробництвом.

Л. Х. Калустян говорить, що питання, порушені у Постанові, в університеті виконуються. Колектив

робить все, щоб рівень теоретичної і професійної підготовки випускників відповідав тим вимогам, що ставить перед нами час. Надається великого значення застосуванню нових методів і засобів навчання. Все більше й більше знаходить застосування сучасні методи навчання — технічні, програмування, навчально-контрольні машини, але є тут і значні недоліки. Одним з головних є недостатність сучасного обладнання лабораторій та учбових аудиторій, установ. Як відомо, зараз керівництво університету вживає заходи з тим, щоб протягом п'ятирічки обладнати сучасним устаткуванням.

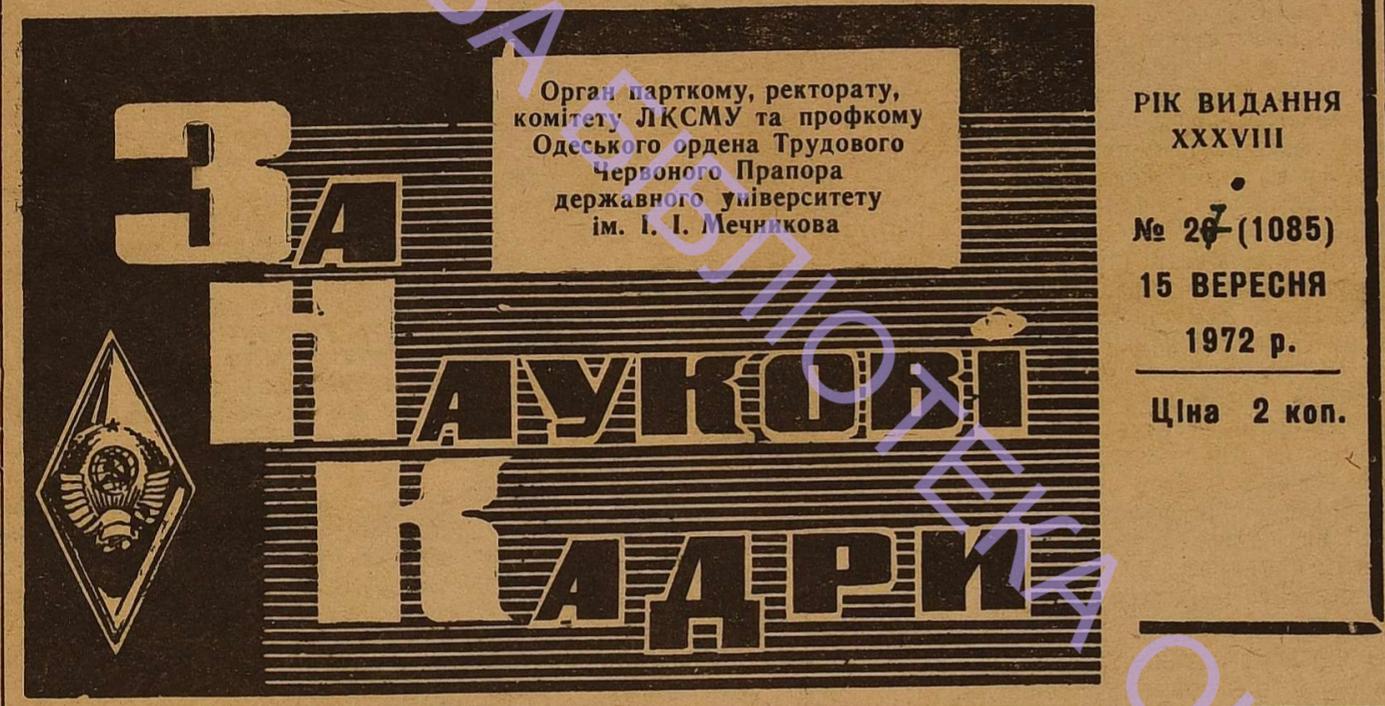
В останні роки значно підвищився рівень успішності в університеті, але це ще не говорить, що зроблено все можливе. Не заважді викладачі досить вимогливі до студентів, і тому якість навчання

бажає бути кращою. Теж саме можна сказати про виховну роботу і дисципліну студентів та співробітників.

Секретар парткому Л. Х. Калустян звернув увагу присутніх на те, що в Постанові підкреслена необхідність тісних зв'язків з підприємствами, науково-дослідними установами. Для університету тісний зв'язок з підприємствами і науковими установами був би дуже плідним. У нас є приклади співробітництва між кафедрами і підприємствами, і це дає відмінні наслідки. Але у нас є ще можливості і внутрішні резерви, які нам слід сміливіше використовувати. Доповідач наводить приклад: яка прекрасна лабораторія фізики в Одеському політехнічному інституті. Вона обладнана за сучасним словом техніки. До речі, підкреслює доповідач, в політех-

нічному інституті немає спеціальності фізики, а у нас є фізичний факультет, на якому готують спеціалістів суперечко з фізики, а лабораторія значно в гіршому стані, ніж в політехнічному. От де є можливість для застосування наших внутрішніх резервів. Багато кафедр, наукові установи працюють по господарській тематиці. Вони одержують значні прибутки, частина з яких може бути використана на поліпшення учбового процесу, тобто слід пам'ятати, що треба турбуватися не тільки про розвиток науки, а й про віддачу для учбового процесу. Деякі факультети можуть використовувати плідніше свої можливості. Це хімічний факультет, фізичний, юридичний. Вони мають готовувати спеціалістів для промисловості, галузевих міністерств. Тоді зміцні (Продовження на 2-й та 3-й стор.)

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

У нас погода ясна...

Синоптики підрахували, скільки років тому була жарка погода, фізики нібито пов'язують пекло в цьому році, що принесло чимало неприємностей трудинкам села, з вибухом на сонці і викидом плязми з його маси, хлібороби з тривогою вдвівлюються в безкрай небо, намагаючись там розгledити хоч натяк на хмару, що може привести до дощу, який напоїв би землю, приблизив порох. А сонце, незважаючи на те, що йому вже пора було б припинити трохи свою нестерпну роботу, не вгамовується.

Так, поки що на ланах Одещини погода ясна і жарка. І тепер, коли прийшов час для збирання кукурудзи, винограду, овочів, бахчевих така погода з ворога врожаю перетворилася у помічника. Щоправда, якщо б менше палило, було б краще. Так вважають студенти, що приїхали на лани, щоб допомогти трудинкам села. Другокурсники геофаку, що розташувалися у селі з незвичною назвою Яків Хутір, працюють на збиранні помідорів. Плантації велики, врожай непоганий. І хлопці і дівчата працюють сумлінно, хоч керівником у них студент, староста курсу Олексій Свертилов. Норми щодня перевиконують, Робота йде весело, завзято, із жартами. Погода ясна не тільки у прямому значенні, а й в переношенні. Настірій у всіх піднесений. Край дороги — численні ящики із зібраними помідорами.

Студенти одразу ж обступили свого декана Гора Петровича Зелінського. Наперебій розповідають про справи, цікавляться новинами, запитують про справи на факультеті. Раз од разу чутно сміх. Гумор справжній студентський.

Вдалі вимальовується якася дивна споруда — чи то якася башта, чи то величезна труба водопроводу із засувкою, чи то величезна птиця... Придивляємося уважніше, а це всього-навсього чучело, дуже оригінальне. Сміються і студенти, а Олексій Сверти-

лов не втримується від жарту: — Так це ж наш студент на роботу на півставки влаштувався чучелом. — Громовий реріт далеко розноситься по полях.

Хтось зауважує, що помідори гарні, смачні на від. Другокурсники запрошуєть покушувати справжні стеворі, солодкі.

— А ми більше любимо із сіллю — жартуємо.

— Що ж, коли наступного разу будете їхати до нас, повідомте. Ми їх посолимо, — відповідає за всіх староста. І знову сміх, знову веселі обличчя.

Так, настірій добрий. Працюють, завжди. Секретар півторорганізації колгоспу ім. Войкова Лариса Андrijівна Скрипниченко говорить,

що всі групи працюють добре. Але особливо слід відзначити тих, хто вантажить кавуни на станції Кременівка. Вона називає прізвища: Верещак, Дедушев, Мірошнichenko, Голуб...

— Всі працювали відмінно. Поки не навантажили вагон, не пішли.

Добре йдуть справи у тих, хто розташувався у Старих Шомполах — майбутніх морських геологів. «Гвардійці» — говорять про них. Тут відзначається Асауляк, Штирляєв, Андреев. Переївршують норми другокурсники географічного, що працюють на винограді. Тут відзначається Осипенко, Галаган, Коваленко, Макогон, Ко-місаренко, Каланжова, Лі, Ляшен-

ко. Але тут є студенти, які вважають, що на колгоспних ланах слід відпочинти від «тяжкої праці» в аудиторіях і лабораторіях. Це Кобзаренко, Бенідовська, Дудко, Данченко.

Порадували географи третього курсу четвертого курсів, що працюють в колгоспі «Маяк» у Калнівці. 8 вересня тут всі без винятку виконали норми. А Тоня Салатенко, Галия Пилипенко, Ганна Бочева щодня виконують по півтори-два норми. Приміно чуті про успіхи студентів, бачити веселі обличчя, завзяту працю.

Історики другого курсу працюють в колгоспі «За комунізм». Працюють добре, з піднесенням. Приклад подають Попкова, Ба-

ранова, Кохан, Діденко. А от четвертокурсники підводять. Дівчата справляються з нормами, а от хлопці... сил не вистачає їм. Адже соромно має бути! На невеличкому аркуші паперу — «Комсомольський вогник». На ньому — результати роботи за останній день. У вищезгаданих дівчат — перевиконання норм, а у хлопців — менше половини. Іхні прізвища у самому низу — Маричев, Сушко, Іванников. Особливо «відзначається» Іванников.

В групі другокурсників історичного, що розташувалася у селі Каїрі все гаразд. Нас зустрічають усмішками, радісними звіст-

(Закінчення на 3-й стор.)

НАШ ОЛІМПІЙСЬКИЙ ЧЕМПІОН

Студент четвертого курсу юридичного факультету нашого університету Микола Авілов завоював звання Олімпійського чемпіона. Микола Авілов на Олімпійських іграх в Мексиці був четвертим, а зараз в Мюнхені встановив рекорд СРСР. Європи, Олімпійських ігор і світу.

З десяти видів легкої атлетики він досяг феноменального результату — 8454 очка, побивши рекорд американця Тумса.

Від юнаківського розряду до рекорду світу провів Авілова заслужений тренер УРСР В. Я. Кацман.

Громадськість університету з першого дня перебування Авілова в Мюнхені підтримувала з ним зв'язок. Передстартова телеграма була такого змісту:

Пусть серце не замрет,
Не задрожить рука.
І пусть веде вперед
Пример Железняка.

КОЛЕКТИВ УНІВЕРСИТЕТУ.

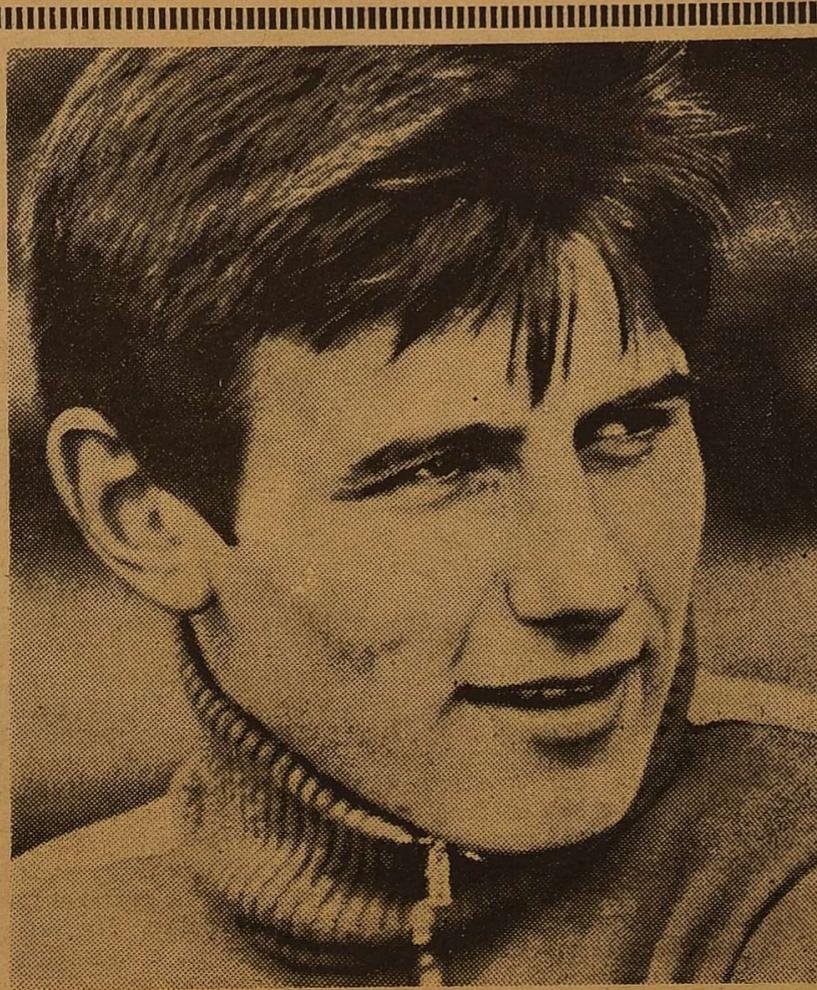
А поздоровча телеграма висловлювала радість колективу університету:

Численний колектив Одеского університету поздоровляє Вас з блискучою перемогою і світовим рекордом. Пишаемось олімпійським подвигом в славу Батьківщини.

БОГАТСЬКИЙ, КАЛУСТЬЯН,
ГРАНОВСЬКА, МАЛІКОВ.

Колектив юридичного факультету Одеского університету гаряче поздоровляє нашого студента-юриста з чемпіонським званням. Пишаемось, чекаємо, обнімаємо.

Декан юридичного факультету КОЛМАКОВ.

ПІДСУМКИ І НОВІ

З засідання Вченої ради університету

(Продовження. Поч. на 1-й стор.)

ліся б зв'язки з міністерствами, підприємствами, тоді була б можливість використовувати частину коштів, що надходила б з галузевих міністерств. Знову можна звернутися до прикладу політехнічного інституту. Зараз інститут буде нові учбові корпуси, лабораторії за рахунок тих самих коштів, які надходять з галузевих міністерств, для яких готовують політехніки спеціалістів.

На сучасному етапі великого значення надається підготовці специалістів, які володіють основами марксистсько-ленинської теорії, мають глибоку теоретичну і професійну підготовку, високі моральні якості. Молоді спеціалісти покликані бути активними провідниками політики партії, прагнути завжди до постійного збагачення й оновлення набутих знань.

Доповідач говорить про завдання, що стоять перед всім колективом університету у справі підвищення рівня марксистсько-ленинської підготовки майбутніх спеціалістів, про завдання, які мають вирішувати в першу чергу працівники кафедр суспільних наук.

В Постанові говориться про необхідність підвищити учбово-виховну і науково-методичну роботу кафедр суспільних наук, повніше використовувати їх можливості у формуванні марксистсько-ленинського світогляду їдейної передконаності студентів, забезпечити високу якість викладання суспільних наук, глибоке вивчення студентами праць основоположників марксизму-ленінізму, документів КПРС, виробляти у студентської молоді класовий, підхід до явищ і подій суспільного життя. З метою підвищення їдейної підготовки студентів в університеті проведена значна робота, наслідки якої ми вже зараз відчуваємо. На посаді завідуючого кафедрою історії КПРС висунуто молодого професора Н. М. Якупова, захищив докторську дисертацію завідуючим кафедрою політекономії О. Г. Лобунець, вживаються заходи для підвищення роботи кафедр, дальнішого підвищення рівня викладання дисциплін суспільних наук.

У виховній роботі є деякі досягнення, але сьогодні, коли ми обговорюємо Постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР, нам слід звертати увагу на недоліки, що є у цій роботі. Ми ще мало уваги приділяємо індивідуальній роботі. Недостатня вимогливість що з боку завідуючих кафедрами, партійних організацій, вчених рад фахультетів. Особливо слід сказати про відповідальність завідуючих кафедр. Ми маємо виробляти почуття відповідальності у кожного за загальну справу.

Щодо політико-виховної роботи ми маємо пред'явити претензії до факультету РГФ і фізичного.

Доповідач зупинився також на проблемах практиків, майбутніх спеціалістів. У багатьох вузах є чудові бази для проходження практики студентів. А хіба ж не можна було створити такі бази і нашим факультетам? В університеті великий Ботанічний сад, він міг би бути справжньою базою для практики біологів. Але стан справ в Ботанічному саду дуже поганий.

Нешодавно парткомом прийняв рішення, звільнити т. Резніка з посади директора Ботсаду.

Є можливість створити свої бази для практики студентів біологічного та геолого-географічного факультетів та інших. Велику роль мають відіграти у вихованні спеціалістів профком і профспілкові організації факультетів, робота профкому і профбюро

— задовільне вимогам сучасності. Погано працюють побутова комісія профкому і такі ж комісії профбюро факультетів. Якщо б кожен з членів профбюро регулярно відвідував гуртожитки, вони б надали велику допомогу студрадам і комендантам, і виховна робота зі студентами значно б поліпшилася. Профспілкова організація має активніше втручання у справи ад-

мінігоспчастини. Адмінгоспчастини безвідповідально поставились до початку учбового року. Несвоечно почали працювати буфети, ідельні.

У перші дні учбового року адмінгоспчастини вирішили ремонтувати туалети. Є ще чимало інших недоліків, з якими ми стикнулися на початку учбового року, а члені профкому, факультетських профбюро стоять останньо, хоч контролювати їх турбуватися про побут студентів — іх прямий обов'язок. Слід виправдовувати високе довір'я, яке виявляє їм колектив.

Доповідач говорить про низький рівень організаторської роботи, про необхідність поліпшити роботу всіх ланок, щоб виконати завдання, що стоять перед колективом. Секретар парткому висловив впевненість, що колектив докладе всіх зусилля для подальшого розвитку її удосконалення учбово-процесу, підготовки кадрів високої кваліфікації, зробить гідний внесок у справу будівництва комунізму в нашій країні.

* * *

Проректор по науковій роботі В. В. Фащенко в своєму виступі говорить про необхідність вивчення наукових осноva самоосвіти. Ми маємо, говорити виступаючий, навчити студента працювати самостійно, а щоб це зробити, слід навчитися бачити наперед, планувати наукові проблеми на 15—20 років. Наукова частина запропонувала всім кафедрам скласти перспективні плани розвитку наукових досліджень. Багато хто поставився до цього питання досить серйозно. Це кафедра органічної хімії, обсерваторія, та інші. Але дехто не розуміє важливості цього заходу. А щоб мати змогу продуктивно працювати зі студентами, ми повинні самі бачити перспективи розвитку. В. В. Фащенко зупинився на необхідності розробляти теми, які мають значення на сучасному етапі. У нас мало фундаментальних робіт, які б одержали визнання в масштабі країни. Він говорив також про роботу студентського наукового товариства, викрив недоліки в організації студентської наукової роботи, про те, що треба більше зауважити студентів з викладачами і їх публікаціями.

Декан по роботі з іноземними студентами А. А. Еннан присвятів свій виступ завданням, які стоять перед працівниками деканату у світлі рішень Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР. Він відзначив, що в університеті за короткий період створили базу для навчання іноземних студентів. Наш вуз став методичним центром, який керує роботою кафедр російської мови для іноземців, але перед працівниками деканату і кафедрою стоять значні труднощі. Слід створити більше лінгвістичних кабінетів, а це потребує значних коштів і зусиль.

Великі завдання стоять перед нами в галузі ідеологічної роботи. Ми маємо зробити все, щоб студенти-іноземці, закінчили наш університет, іхали від нас справжніми друзями радянського народу. Університет має готовити всебічно освічених спеціалістів. Ми маємо з почуттям відповідальності видавать дипломи Одеського університету. І це буде кращим виконанням нашого інтернаціонального обов'язку.

— Постанова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР націлює на нові завдання в нашій роботі, — сказав у своєму виступі професор Д. Г. Елькін. — Життя не стоїть на місці. Слід звернути увагу на те, що в Постанові говориться про перегляд учбових планів, і надання великого значення психології і в тому числі інженерної. В університеті психології надається великої значення, але є ще, як я вважаю, і значні недоліки: психологія читається не на всіх факультетах. Вважаю, що інженерну психологію слід читати як

спеціальну дисципліну на всіх факультетах.

Виступаючий торкнувся питання про якість лекцій, необхідність застосовувати технічні засоби, він критикував адмінгоспчастину за те, що відсутність одноманітного кольору в аудиторіях заважає демонструвати фільми. Він також зупинився на роботі міжвузівського семінару на кафедрі психології.

Завідуючий кафедрою політекономії доцент О. Г. Лобунець говорив про необхідність підвищити відповідальність всіх співробітників університету перед собою. Викладачам слід контролювати використання студентами позалекційного часу, бо студенти ще не вміють раціонально використовувати його. Нещодавно я відвідав гуртожитки, говорить виступаючий, і зрозумів, де шукати недоліків. Студенти пізно гуляють і довго сплять. В результаті пропускають лекції.

Постанова ставить великі завдання перед кафедрами суспільних наук. Ми маємо відповідати за марксистсько-ленинське виховання молоді. Кафедри справедливо критикують, щоб лекція була на високому ідейно-методичному рівні, ми повинні самі читатися, багато працювати над собою, інакше життя впередить викладача. Щодо семінарських занять, то ця дуже важлива форма не досягає успіху. Тому що ми мало вчимо студентів готовуватися і самі недостатньо готовуємося. Якщо в школі на кожен урок є учебний план, то в університеті немає можливості контролювати готовність викладача до занять. Завідуючим кафедрами належить більше вимагати від себе і від своїх колег.

З першого питання вчена рада прийняла розгорнуте рішення, в якому схвалила Постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР і вирішила приняти її до неухильного виконання. В університеті чимало навіршених питань з педагогики і методики викладання окремих дисциплін. На жаль, кафедра педагогики стоїть останньо у процесі. Дуже приемно, що завідуючий кафедрою доцент І. І. Кобиляцький одержав високу нагороду за розробку проблем педагогики вищої школи, але як завкафедрою нашого університету він несе повну відповідальність за роботу кафедри і за те, що ми поки ще не бачимо рекомендації і застосування їх в учащому процесі. Кафедра не дає наукових консультацій і не втручається активно в життя університету. Досить сказати, що досі немає наукового гуртка з педагогікою.

* * *

З другого питання вчена рада прийняла розгорнуте рішення, в якому схвалила Постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР і вирішила приняти її до неухильного виконання. Важливу роль у виконанні заходів пояснюється відсутністю застосуванням університету відповідальності за роботу кафедри і за те, що ми поки ще не бачимо рекомендації і застосування їх в учащому процесі. Кафедра не дає наукових консультацій і не втручається активно в життя університету. Досить сказати, що досі немає наукового гуртка з педагогікою.

Важливу роль у виконанні заходів пояснюються відсутністю застосуванням університету відповідальності за роботу кафедри і за те, що ми поки ще не бачимо рекомендації і застосування їх в учащому процесі. Кафедра не дає наукових консультацій і не втручається активно в життя університету. Досить сказати, що досі немає наукового гуртка з педагогікою.

Останній часом значно посилився контроль за читанням лекцій, лекції відвідують завідуючі кафедрами, деканами. Цю роботу слід проводити й далі. Але викликає турботу, що відсутність застосування дисциплін, звичай лекцій, це не припустимо. І рекордат буде вживати всіх заходів дипломна робота має бути частиною роботи кафедри. Вона повинна розробляти теми і проблеми, над якими працюють кафедри.

Позитивним є зміщення зв'язку між кафедрами і науковими установами, створення університетських наукових комплексів.

Значно покращило роботу НСТ університету. Серед робіт слід відзначити дослідження М. Василевського, який є зараз аспірантом мехмату, що одержало премію Комсомолу України. Багато студентів одержали нагороди за наукові роботи. Доповідач звертає увагу присутніх на те, що ми несміливо висуваємо роботи на здобуття премій, а деякі заслуговують на це. Наприклад, роботи професорів В. П. Щесевича, А. І. Йомова.

Нас турбує безплідність окремих

дослідницьких груп і наукової роботи на окремих факультетах. Мається на увазі на вузі низький рівень наукової роботи на факультеті РГФ, Ботанічного саду, кафедри політекономії тощо.

О. Г. Лобунець, на кафедрі філософії В. М. Костюк. Гірші справи на кафедрі наукового комунізму. Д. М. Шербаков досі не представив свою дисертацію, хоча строк перебування його на посаді старшого наукового співробітника давній.

Зараз в університеті є 66 кафедр.

Головне завдання — зміцнення кафедральної ланки, стандартизація штатів кафедр.

З успіхом пройшли лекції для студентів одних факультетів викладачами інших, в яких студенти одержали інформацію про суміжні науки, про новини у різних галузях сучасної науки. Перебачається ввести нові учебові плани з майбутнього учащого року (1973-74). Щоб їх ввести у життя, метододрами і радам факультетів слід серйозно обдумати, обговорити плани, щоб протягом року провести підготовчий період до введення нових планів.

Доповідач зупинився також на питанні навчання викладацького складу через систему підвищення кваліфікації, про роботу з іноземними студентами, про нові завдання в організації прийому майбутнього учащого року.

В університеті чимало навіршених питань з педагогики і методики викладання окремих дисциплін. На жаль, кафедра педагогики стоїть останньо у процесі. Дуже приемно, що завідуючий кафедрою доцент І. І. Кобиляцький одержав високу нагороду за розробку проблем педагогики вищої школи, але як завкафедрою нашого університету він несе повну відповідальність за роботу кафедри і за те, що ми поки ще не бачимо рекомендації і застосування їх в учащому процесі.

Серед робіт, підготовлених в університеті і надрукованих у різних видавництвах, є такі, які привернули увагу вченого світу. Це робота В. П. Щесевича і М. С. Кацана маса «Атлас пошукових карт земних зірок», яка є подію світового значення, роботи Р. О. Фейтельберга, А. І. Йомова, В. А. Кухаренка, Н. Л. Оленович, Л. І. Осадчука, І. І. Кобиляцького та ін. Приємно, що роботи наших вчених виходять за межами нашої країни. Мається на увазі праця М. І. Іляша, що вийшла в Белграді.

Успішно розвивається робота з господарівських тем. Ми досягли рівня, який планували на 1975—77 роки. Доповідач зупиняється на проблемах подальшого розвитку науки. Особливу увагу, говорить він, слід приділяти дальшому зростанню економічного ефекту наукових досліджень. Він критикує філологічний факультет, який не тільки не розши

ЗАВДАННЯ

В галузі політико-виховної роботи є значні успіхи. Добре йде партійне навчання, працюють методолігічні семінари, школи основ марксизму-ленінізму, школа молодого лектора-пропагандиста, школа молодого комуніста тощо. Значно поліпшили роботу агітатори академгруп. Чимало зроблено агіткультибрігадами, проведено 32 Дні науки в районах області, поширюється і якісно збагачується система студентських клубів. Добрим прикладом є створення у минулому році студентського клубу «Арістон» на біофакультеті.

Значну роль відіграла для розвитку політико-виховної роботи студентства І Веселоознай зліт студентів у Москві, а також зліт студентства Одеси. Велика робота проведена по підготовці до 50-річчя Радянського Союзу.

Доброю школою гарту молоді стали студентські будівельні загони. В цьому році загони нашого університету освоїли понад 700 тис. крб. Багато цінного і корисного зробили студентські будзагони в Тюмені, Казахстані, Одеській області.

Сприяли розвиткові ідейно-виховної роботи гуртки з супільніх наук. Лекторські студентські групи прочитали понад 700 лекцій і доповідей. Важливою подією стало встановлення дружніх зв'язків нашого університету з братнім Тбіліським університетом, поїздка самодіяльності в Грузію, під час якої самодіяльні артисти виступали перед студентством, робітниками Руставського металургійного заводу, воїнами округу. Пожвавилася робота з іноземними студентами, позитивні наслідки дають зустрічі студентів-іноземців, що навчаються в університеті, з керівництвом університету, організація екскурсій по Радянському Союзу тощо.

В організації політико-виховної роботи є ще багато недоліків. Доповідач звернув увагу на те, що у виховній роботі ще не дійшли до кожного студента, кожного співробітника. Індивідуальна робота ще на недостатньо високому рівні. Серйозним сигналом є випадок, що трапився на практиці студентів біологічного факультету. Прикро, що викладач Т. Губський не тільки не зміг як слід налагодити виховну роботу, але й сам взяв участь у п'янці. Зрозуміло, що, незважаючи на чималі заслуги викладача перед університетом, ми змушені звільнити його з посади. Викликає турботу те, що мало ще уваги приділяється вихованню молодих спеціалістів-аспірантів. Є випадки недоіду за призначеннем наших випускників.

Перед університетом стоять великі завдання по підготовці до зустрічі 50-річчя СРСР. Слід поширявати дружні зв'язки з університетами інших республік, проводити Дні союзних республік.

В галузі господарської діяльності є успіхи, але загалом робота адміністрації, якою керує М. М. Король, не задовільняє колектив, не відчувається злагод-

женості різних ланок складного механізму. Дуже погано працює відділ постачання, яким керує товариш Скрипка. Іноді складається враження, що від цього відійде більше школи, ніж користі. Час припинити порочну практику таїкої роботи. Вражає безвідповідальність деяких товаришів. Ми дали гучну назву цеху відділу, яким керує т. Руденко. Випадок з буфетом на юрфаку здивив раз доводить, що цьому «цеху», його керівнику слід працювати з більшим почуттям відповідальності.

Чимало недоліків в будівництві.

Зриви строків стали вже нормою.

Чимало господарників іноді дають

голосовну обіцяння, а справа не

поліпшується.

Тільки безвідповідальністю можна пояснити те,

що до початку учбового року не

працювали ідалні. Більш того,

їдальні у гуртожитку № 1 не пра-

ють й досі.

На закінчення доповідач сказав,

що колектив за підсумками ми-

нулього року проявив себе друж-

ливим, злагодженим. В університеті

занурювалася ділова атмосфера. Без-

сумнівно, що наш колектив під

керівництвом партійної організації

і в цьому учбовому році досягне

нових успіхів в роботі, зробить

свій внесок в загальнонародну

справу.

* * *

Проблемам успішності в універ-

ситеті присвятив свій виступ за-

відуючий кафедрою загального

мовознавства Ю. О. Карпенко. Він

відзначив, що 95—96-процентна

успішність — це наша мета, а

для її виконання слід поставити

скремі завдання у кожному кон-

кретному випадку.

По кафедрах супільніх наук

показники успішності мають тен-

денцію зниження. Слід підвищити

вимогливість, вагомість оцінок.

Одним з головних завдань є за-

раз боротьба за якість навчання,

боротьба з трійками. В цьому ма-

ють допомогти технічні засоби.

Може є сенс розподіляти технічні

засоби не по кафедрах, а по ауди-

торіях. Виступаючий підкреслив

погану якість дошок. Він також

говорив про необхідність ширше

використовувати позитивний дос-

від кращих викладачів.

Декан хімічного факультету до-

цент Н. Л. Оленович розповіла,

як на факультеті вирішуються

кадрові питання. Викладацький

склад омолодився, захищали

дисертації молоді науковці. Це пози-

тивно вплинуло на загальну роботу

факультету. Значно зросла

технічна база наукових дослід-

жень. І це теж вплинуло на якість

студентської наукової роботи і на

підготовку дипломних робіт.

В цьому році колектив факуль-

тету вживає заходів по покращен-

ню набору. Створені стаціонарні

бази для практики студентів, але

зроблено ще далеко не все. Ше-

низька успішність на першому

другому курсах. Це говорить про

недостатність рівня роботи з мол-

дشими курсами. Сподівається,

говорить виступаючий, що введення

атестації студентів допоможе нам

* * *

На цьому обговорення доповіді

ректора закінчилось. З заключним

словом виступив ректор О. В. Бога-

тський. Вчена рада прийняла

розгорнуте рішення, спрямоване

на дальший розвиток учбової, на-

укової та політико-виховної і адмі-

ністративно-господарської роботи.

підвищити успішність.

Н. Л. Оленович говорить про

те, що хімікі не знайшли ще

спільні мови з заступником про-

ректора по побуту. Дуже повіль-

но вирішуються проблеми побуту

студентів.

Якщо у позаминулому році гео-

лого-географічний факультет з

нижчими показниками зайняв чет-

верте місце в університеті, то теп-

пер — з кращими показниками ми

на п'ятому місці, тобто конкурен-

ція з кожним роком стає все біль-

шо. Це говорить про зростання

загальноуніверситетської успіш-

ності, сказав у своєму виступі дек-

ан геолого-географічного факуль-

тету І. П. Зелінський. Тепер нас

турбує якісний бік показників.

Правильно говорили, що багато

«трічників». Здається, прийшов

час потурбуватися, щоб більше

було відмінників. Іх ще замало.

Ми тільки тоді досягнемо успіхів,

коли студент буде вчитися ритмі-

чно протягом всього року. Слід

У НАС ПОГОДА ЯСНА...

Репортаж з сільгоспобіт

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

камі. Керівник доцент А. Д. Бачинський розповідає, що відзначається група вантажників — Володя Панасюк, Іван Даманський, Юрій Белоєнко, Володя Плавич. На збиральні винограду сумлінно працюють Іван Винничук, Олександр Захаров, Любов Каракун, Юрій Яшин.

Комісар курсу Володимир Платич просить:

— Якщо будете писати, обов'язково скажіте про наших поварів. Відмінно готують Ніна Ковбасенко, Тоня Федченко. Велике ім'я спасибі від хлопців. Попробуйте самі.

Ми з радістю виконали прохання, хоч попробувати іншій обід не вистачило часу.

Різні села, різні колгоспи, різні лани. Всюди є своя специфіка, притаманна тільки певній групі, певному колгоспу. Багато, дуже багато залежить від керівника. В колгоспі «Перемога Жовтня» ми ще раз переконалися, наскільки важливо, щоб керівник був на «висоті». Групою другокурсників-біологів керує Г. К. Гунченко. Гутово поставлена справа з обліком, добре організовано труд і відпочинок. З

ПРАКТИКА НА ЗЕМЛІ МИТЦІВ І ГЕРОЇВ

Відверто кажучи, звітка про те, що ми ідемо на музейну практику до Полтави, була сприйнята курсом без особливого ентузіазму. Адже перед тим четвертокурсники проходили таку практику, так би мовити, на столичному рівні: вони відвідували Москву, Київ, Ленінград.

Та варто було ступити на землю Полтавщини — і від скептичного настрою не залишилось і сліду.

Перш за все нас зачарувало саме місто. Огоясане сріблстою стріжкою Ворскли, воно потопає в яскравій зелені верб, берез, рябин, тополів, лип, каштанів... Недарма колись В. Г. Короленко писав: «В Полтаве отично. Весь город, словно один сад». До цих слів російського письменника ми могли б додати тепер: Полтава це також суцільний меморіальний комплекс. Тут на кожному кроці відчуваєш якусь особливу близькість до величного минулого. Численні пам'ятники, музеї, меморіальні дошки створюють враження, ніби й досі на тісних вулицях Полтави роздається відлуння кроків Петра I і хороброго коменданта Полтавської фортеці О. С. Келіна, героя громадянської війни М. В. Фрунзе і нескореної полтавчанки Лялі Убийков, письменників Івана Котляревського, Тараса Шевченка, Панаса Мирного, М. В. Гоголя, В. Г. Короленка, О. Буніна, А. В. Луначарського, А. С. Макаренка, художників М. О. Ярошенка і Г. Г. М'ясісової, актора М. С. Щепкіна... Перелік імен людей, які так чи інакше пов'язали свою велику долю з цим невеликим містом, можна було б продовжити. Про всіх них полтавчани вміють талановито розповісти чи то музейними експозиціями, чи то при допомозі самовідданої роботи невеликого, але могутнього загону наукових

працівників, екскурсоводів-ентузіастів. З деякими з них ми мали щастя близько познайомитись, почути в них майстерності в справі популяризації культурних цінностей і виховання поваги до них у широких мас трудящих.

Це, перш за все, завідуюча літературно-меморіальним музеєм В. Г. Короленка Л. К. Гейштор, яка прочитала нам цикл лекцій з музеїної справи, ознайомила з методикою розташування експонатів, проведення екскурсій, роботи в музейних фондах. Любові Костянтинівні ми відзначі не тільки за те, що тепер нас не лякатиме проблема створення шкільного музею і роботи в ньому, а й за те, що вона подарувала нам незабутні, сповнені священного трепету хвилини, надавши можливість ознайомитись з листами Льва Толстого, А. П. Чехова, Максима Горького, М. М. Коцюбинського, І. Е. Репіна в оригіналі.

Надовго запам'ятається також екскурсія, майстерно проведена співробітницею монографічного музею Котляревського А. О. Рочак, працівницом гоголівського музею у Великих Сорочинцях Г. С. Брайко, мистецтвознавцем з Миргородського музею Давида Гурамішвілі Н. І. Анцибор.

В музеях Полтавщини нас підкорило все: і унікальний, дорогоцінні експонати, і тонкий естетичний смак, що виявився в оформленні експозицій, і уміння використовувати різноманітні засоби впливу на відвідувачів.

Майстерно виконана художня чеканка в музеї класика грузинської літератури Давида Гурамішвілі, архітектура будиночку, в якому міститься цей музей, пам'ятник письменнику біля нього відразу ж перенесли нас з маленького українського містечка Миргорода на батьківщину творця славетної «Даветіані».

Голос диктора Всеосоюзного радіо Левітана, що виголошує напад Верховного Головнокомандуючого про звільнення міста від фашистських загарбників, кімната Лялі Убийков у Полтавському краєзнавчому музеї повернули нас до часів Великої Вітчизняної війни. В інших відділах цього ж, кращого в республіці музею завдяки майстерній імітації експонатів під живу природу, завдяки відтворенню тут магнітних записів співу різних птахів ми відчули себе, ніби в лісі.

Численні речі, що належали письменникам, створили у нас враження, ніби ми при допомозі чудесної машини часу стали гостями в скромному кабінеті В. Г. Короленка, у вітальні і садибі Панаса Мирного, в майже селянській хатині Івана Котляревського.

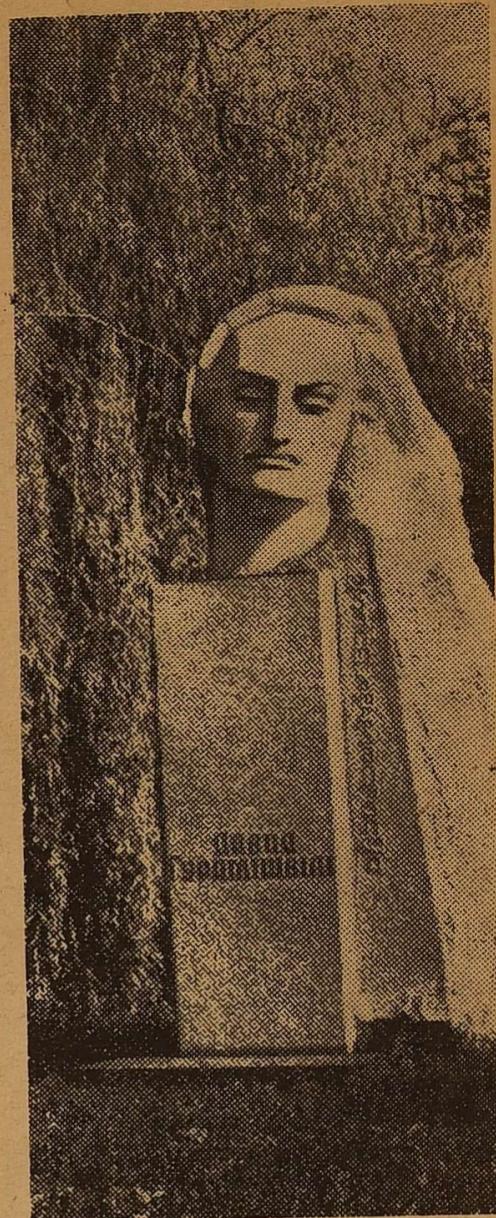
А дзвінкі рядки відомої пушкінської поеми, що лунають у центральному залі музею Полтавської битви, її діорама, яка демонструється тут же, постаті російських та шведських воїнів у пов-

ному військовому спорядженні наблизили до нас далекі драматичні події...

Про музейну практику в Полтаві можна розповідати ще багато. Але буд-яка розповідь про неї неможлива без добrego слова про сучасних полтавчан, про їх гостиність і привітність, що виявлялися майже на кожному кроці. Особливо хочеться подякувати за піклування про нас заступникові завідуючого Полтавським обласним управлінням культури А. С. Романенку, адміністрації, і зокрема, проректорові Педагогічного інституту М. К. Каракіну. Адже вони зробили все, щоб наша практика в Полтаві проходила особливо цікаво й плідно.

Уклін же тобі, Полтавщино, земле митців та героїв, земле щиріх серцем радянських людей!

М. Ремньов, Н. Нікітіна,
С. Височіна, Т. Жиденко,
Л. і Н. Чуфістови, Л. Гірнінг,
А. Буюклі, Р. Невзорова,
студенти п'ятого курсу
філологічного факультету.

На фото: музей М. В. Гоголя у Великих Сорочинцях; пам'ятник класику грузинської літератури Давиду Гурамішвілі в Миргороді.

Фото В. ЧУПАКОВА.

ФІЛОЛОГІВ

СТОРІНКИ ЩОДЕННИКА

Поїзд прибував вранці. Сіялася дрібна мгичка — і на плечі лягли завбачливо прихоплені в Одесі дощовики. Крізь третмільне водяне мереживо дощу проглядало мугутнє, все в зелені, місто, що розкинулось на горбах, підираючи небо висотними будинками, золотими куполами соборів, телевізійною вежею. Десь за цією розмаїтою величиною стіною ніс спокійно й гордо свої води старий трудівник Дніпро-Славутич.

У кожного великого міста своя велика історія. Київ стояв біля колиски трьох народів. Важко переоцінити значення цього давнього міста в історії нашої країни.

Гіантські катализми епох відбились на обличчі міста древніми спорудами, пам'ятниками, історичними місцями. У відділі рукописної книги АН УРСР, де ми побували, ніби окунаєшся в дивний і прекрасний світ культури, бо кожен аркуш рукопису — то промовиста історія. Близько 290 тиражів рукописів визначних діячів літератури, науки, політики зібралися, а 100 тищ ще опрацьовуються. Замислено торкається Галія Зеленченко до сторінок, помережних дрібними рядками. Це — рукопис М. Гоголя... А ось рукопис М. Коцюбинського, П. Грабовського, І. Франка, Л. Українки, І. Нечуя-Левицького. Численні правки, вставки, помітки — нелегко давалися твори, які зараз називають класичними...

У відділі рукописів російських письменників Короленка, Толстого, Лескова, листи композиторів Верді, Ліста, Шумана, автографи творів Міцкевича, Некрасовича, Кримського Гринченка, Куліша, кращих авторів сучасного красного письменства.

З відділу рукописної книги ми вийшли вражені й трішки спантеличені. Справді, «Декret Граци-

ана» важить... 12 кілограмів, і книгу з полиці обережно знімали хlopці, а ювілейне видання творів В. І. Леніна можна легко вмістити в кишенні... Історія книгодрукування порівняно молода — ледь сягає п'ять століть...

Антуан Бурдель — учень Родена. Вже цим багато сказано. Та ті, хто відвідав виставку всесвітньо відомого французького скульптора, познайомились з творчістю абсолютно оригінального митця. «Геракл з хуком» вражає свою динамікою, напругою.

Талант митця яскраво розкрився у скульптурі грецької поетеси Сапфо. Тонкий ліризм, чистота почуттів і багатство відчуваєш немовби випромінюються із фігури поетеси, що спинила у роздумі свій журній спів.

Власне трактування вірності рельєфно відилось у роботі Бурделя «Пенелопа, що чекає Одісея». На обличчі жінки журба, освяче на великим почуттям, яке не змогли розвійти довгі роки розлуки; важкі складки одягу облягають масивну постать Пенелопи і спадают донизу, неначе символізують нелегку долю цієї вільної жінки. Про що думають зараз Валія Горбач і Олена Дячишина, які завмерли біля постаті Пенелопи, здолавші час і розлуку.

Прекрасний цикл портретів Бетховена. Мужнє, волове обличчя композитора, волосся, яке рвуть нестримні подуви холодного вітру — сам дух постійно боротьби і звітажної праці вдається вдихнути митцеві у свій твір. Запам'яталися портрети Анатоля Франса, серія робіт про балерину Айседору Дункан, пам'ятник Адаму Міцкевичу та інші.

Виставка Антуана Бурделя в Радянському Союзі експонувалася вперше, тому нам, звичайно, поталаніло...

Хай не завжди технічно довершенні, хай іноді можна знайти по-

гришністі у формі чи композиції у полотнах російських художників-пересувників, чи твори експонувалися в Києві, та прагнення підімати болючі питання сучасності, говорити правду, якою б гіркою вона не була, і щоб це не коштувало художників, компенсують окрім вад іхньої творчості. Полотна Репіна, Сурікова, Крамського, Ге та інших ентузіастів несли в народ сурову неприховану правду...

Тому милуючись багатством і яскравістю барв, близкуючи технікою композиції, тонкістю роботи класиків живопису: Веласкіса, Рубенса, Гойї, Рембрандта, представлених у музеї Західного і Східного мистецтва роботами з античної міфології, портретами королів, інфант, герцогів, все ж відчуваєш, що тебе більше зачіпають і хвилюють прості, часто однотонні, зате відверто чесні і правдиві полотна художників-пересувників.

«Ракета» різала річкову воду, тягнучи за собою білій шлейф холдингових бризг. Пухкі дощові хмарі бігли повністю перед очима, а лівий берег тягся піщаною жовто-сірою косою, а правий — то горбився обривистими спусками, то спадав до води піщаною смугою. Ми пливли у Канів. Ця поїздка жавав обговорювалася ще задовго до від'їзду з альма-матер. Бо в Каневі знаходиться святыня святиня українського народу — там поховано славного народного співця Тараса Шевченка.

Од річкового вокзалу йдемо пішки до Тарасової гори. Берег увесь у зелених тополях та яврах. Калатає пирскорено серце. Ще кілька кроків — і крізь густі крони дерев проступає кам'яна постать. То — Шевченко... Зчогнаними тисячами ніг дерев'яними східнями підіймаємося до могили. Задумано дивитися Тарас вдали-

ну. Ллється журна пісня — обстули старого сліпого кобзаря люді. Сумно скілять струни, наче під варуватими подихами вітру — та ні, то торкаються їх чуйні пальці музики.

Тарас, Тарас, стоїш ти на одягненому в граніт постаменті і дивишся на оновлену й вільну Україну, радієш, що виповнились твої мрії — глянь, я зросли ми, якими силами та непереможними стали. Видно тобі і Дніпро, і кручі, і широкі віраїнські лани — усе, що ти так любив і за що боровся, страждав.

Вклоняєшся тобі, сивий і мудрий Тарас!

Фашисти перетворили твій музей у концтабір: на першому поверсі тримали коней, а на другому — полонених. Вісімнадцять роад од німецького автомобіля — на твоєму гордому тілі — та нішо змогло знищити тебе.

Кияни люблять своє місто. Як не любити Хрештих — прекрасну магістраль з чудовими будинками, широкими тротуарами? Золоті куполи Софії обдивають сонце, ажурний міст Гатона з'єднав береги Дніпра, сучасна і модерна Дарниця, багатства Києво-Печерської лаври, Голосіївський ліс, чудове метро, проспекти і парки стадіонів і пам'ятники — є чим пишатися столицею нашої Республіки.

Осබльво яскраво відчуваєш це на виставці передового досвіду. Сьогоднішній день республіки — це метал і вугілля, верстати і літаки, машини і зерно, полімери і кораблі. Впевнено крокує у единому строю народів-братів наша Україна до славного ювілею.

...Ми залишили Київ теплого літнього ранку. Сипало сонце з небесної блакиті сонячні промені, виблискували куполи Софіївського собору. Не хотілось залишати це чудове місто.

Та поїзд рушив на Чернігів...

В. КОЗАК,
студент п'ятого курсу
філологічного факультету.

Рахунок часу для нас кожного року починається з вересня. В школі, в університеті, і ось знову — в школі.

Протягом чотирьох років зайнято на факультеті кожний з нас, істориків, часто думав про той день, коли екзаменатором наших знань буде не викладач, а клас. Розуміли, скільки треба зробити в стінах університету, щоб стати висококваліфікованим спеціалістом, і зараз, здійснивши, можемо бути спокійними перед виришальною перевіrkою нашої зірlosti.

Але на практиці виглядає все іншо. Адже одна справа — знати, інша — передавати знання. Тому можна зрозуміти стан практиканта, коли він з'являється перед тридцятьма парами зацікавлених очей.

Перший цей іспит тримали в 118-й школі Юрія Касилов і Саша Павлов. Озайомомчого пері